

ЗАКОН О ЈАВНОМ ИНФОРМИСАЊУ И МЕДИЈИМА

I УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Јавно информисање и медији

Члан 1.

Јавно информисање остварује се путем медија.

Циљ законског регулисања

Члан 2.

Правила о јавном информисању обезбеђују и штите изношење, примање и размену информација, ставова и мишљења путем медија у циљу унапређивања вредности демократског друштва, спречавања сукоба и очувања мира, истинитог, благовременог, веродостојног и потпуног информисања и омогућавања слободног развоја личности.

Предмет законског регулисања

Члан 3.

(1) Овим законом уређује се слобода јавног информисања која посебно обухвата слободу прикупљања, објављивања и примања информација, слободу формирања и изражавања ставова и мишљења, слободу штампања и дистрибуције новина и слободу производње, пружања и емитовања аудио и аудио-визуелних медијских услуга, слободу ширења информација путем интернета и на другим платформама, као и слободу издавања медија и обављања делатности јавног информисања.

(2) Овим законом уређују се и начела јавног информисања, јавни интерес у јавном информисању, обезбеђивање и расподела средстава за остваривање јавног интереса, импресум, скраћени импресум и идентификација, јавност података о медијима и регистар, заштита медијског плурализма, положај уредника, новинара и представника страних медија, дистрибуција медија и медијских садржаја, привремено чување и увид у медијски запис, посебна права и обавезе у јавном информисању, информације о личности, средства и поступци правне заштите, надзор над применом одредаба закона, као и казнене одредбе.

II НАЧЕЛА ЈАВНОГ ИНФОРМИСАЊА

Слобода јавног информисања

Члан 4.

(1) Јавно информисање је слободно и не подлеже цензури.

(2)Забрањена је непосредна и посредна дискриминација медија, уредника, новинара и других лица у области јавног информисања, према њиховој политичкој опредељености и уверењу или другом личном својству.

(3)Не сме се угрожавати слободан проток информација путем медија, као ни уређивачка аутономија медија, а нарочито вршењем притиска, претњом, односно уценом уредника, новинара или извора информација.

(4)Физички напад на уредника, новинара и друга лица која учествују у прикупљању и објављивању информација путем медија, кажњава се на основу закона.

(5)Слобода јавног информисања не сме се повређивати злоупотребом службеног положаја и јавних овлашћења, својинских и других права, као и утицајем и контролом над средствима за штампање и дистрибуцију новина или мрежама електронских комуникација које се користе за дистрибуцију медијских садржаја.

Информисање о стварима од интереса за јавност

Члан 5.

(1)Медији објављују информације, ставове и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдани интерес да зна, без обзира на начин прибављања информација, у складу са одредбама овог закона.

(2)Свако има право да буде обавештен о стварима од интереса за јавност.

Заштита медијског плурализма и забрана монопола у области јавног информисања

Члан 6.

(1)Ради омогућавања грађанима да формирају сопствено мишљење о појавама, догађајима и личностима, обезбеђује се разноврсност извора информација и медијских садржаја.

(2)Ради заштите конкуренције и разноврсности идеја и мишљења, забрањен је сваки вид монопола у области јавног информисања.

(3)Нико не може имати монопол на објављивање идеја, информација и мишљења у медију.

(4)Нико не може имати монопол на оснивање, односно дистрибуцију медија.

Јавност података о медијима

Члан 7.

Ради формирања сопственог мишљења о веродостојности и поузданости информација, ставова и мишљења објављених у медијима, ради сагледавања могућег утицаја медија на јавно мњење као и ради заштите медијског плурализма омогућава се јавност података о медијима.

Положај носилаца јавних и политичких функција

Члан 8.

(1)Изабраном, постављеном, односно именованом носиоцу јавне и политичке функције ограничено је право на заштиту приватности, које се јемчи лицу на које се односи информација, ако је податак који је садржан у информацији од значаја за јавност с обзиром на његову функцију.

(2)Изабран, постављен, односно именован носилац јавне и политичке функције дужан је да трпи изношење критичких ставова и мишљења, која се односе на резултате његовог рада, односно политику коју спроводи, без обзира да ли се осећа лично повређеним изношењем тих ставова и мишљења.

Обавеза новинарске пажње

Члан 9.

(1)Уредник и новинар дужни су да са пажњом примереном околностима, пре објављивања провере порекло, истинитост и потпуност информације која садржи податке о одређеној појави, догађају или личности.

(2)Уредник и новинар дужни су да преузете информације, ставове и мишљења пренесу веродостојно и потпуно, а ако се информација преузима из другог медија да наведу и назив тог медија.

Установе јавних медијских сервиса

Члан 10.

Установе јавних медијских сервиса и други медији који делују у складу са начелима јавних медијских сервиса посебно су дужне да о појавама, догађајима и личностима извештавају правремено и непристрасно, да омогуће изражавање свих ставова и мишљења која су заступљена у заједници, да у духу толеранције подстичу расправу о свим темама од интереса за јавност, да производе разноврсне програмске садржаје и да теже највишем нивоу квалитета услуга.

Права издавача

Члан 11.

(1)Сви су дужни да поштују права издавача медија и пружалаца аудио и аудио-визуелне медијске услуге (даље: издавач).

(2)Физичка и правна лица, домаћа и страна, имају једнако право издавања и друга права у области јавног информисања, у складу са законом и потврђеним међународним уговором.

Остваривање права особа са инвалидитетом

Члан 12.

У циљу заштите интереса и обезбеђивања равноправног уживања права особа са инвалидитетом на слободу мишљења и изражавања, Република, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе предузима мере којима се овим лицима омогућава несметано примање информација намењених јавности у примереном облику и путем одговарајуће технологије и обезбеђује део средстава или других услова за рад медија која објављују информације на знаковном језику или брајевом писму или на други начин омогућавају несметано остваривање права ових лица у јавном информисању.

Остваривање права националних мањина и етничких заједница

Члан 13.

У циљу омогућавања остваривања права националних мањина и етничких заједница у информисању на сопственом језику и неговању сопствене културе и идентитета, Република, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе обезбеђује део средстава или других услова за рад медија која објављују информације на језицима националних мањина и етничких заједница.

Примена и тумачење одредаба закона

Члан 14.

(1) Одредбе овог закона не могу се тумачити или применити на начин који би довео до укидања слободе јавног информисања или до њеног ограничења у мери већој од прописане овим законом.

(2) Одредбе овог закона тумаче се и примењују у складу са правилима Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и одлукама Европског суда за људска права.

III ЈАВНИ ИНТЕРЕС У ЈАВНОМ ИНФОРМИСАЊУ

Јавни интерес

Члан 15.

(1) Јавни интерес у области јавног информисања је:

1. истинито, непристрасно, правовремено и потпуно информисање свих грађана Републике Србије;

2. истинито, непристрасно, правовремено и потпуно информисање на матерњем језику грађана Републике Србије припадника националних мањина и етничких заједница;

3. информисање на српском језику припадника српског народа који живе ван територије Републике Србије;

4. очување културног идентитета српског народа, националних мањина и етничких заједница које живе на територији Републике Србије;

5. информисање иностране јавности на језицима од интереса за Републику Србију;

6. информисање особа са инвалидитетом и других мањинских група;

7. подршка производњи медијских садржаја у циљу заштите и развоја људских права и демократије, унепређивања правне и социјалне државе, слободног развоја личности и заштите деце и младих, развоја културног и уметничког стваралаштва, развоја образовања, укључујући и медијску писменост као део образовног система, развоја науке, развоја спорта и физичке културе и заштите животне средине и здравља људи;

8. унапређивање медијског и новинарског професионализма.

(2) Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе старају се о остваривању јавног интереса подстичући разноврсност медијских садржаја, слободу изражавања ставова и мишљења, слободан развој независних и професионалних медија, што доприноси задовољавању, без дискриминације, потреба грађана за информацијама и садржајима из свих области живота.

Остваривање јавног интереса

Члан 16.

Република, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе остварује јавни интерес на подручју јавног информисања:

1. формирањем јавних сервиса на националном и покрајинском нивоу, у складу са законом;
2. формирањем установа и фондација за потребе информисања становништва на подручју Аутономне покрајине Косово и Метохија, у складу са законом;
3. омогућавањем националним саветима националних мањина да могу основати установе или фондације које су издавачи медија на језику националне мањине, у складу са законом;
4. суфинансирањем пројеката у области јавног информисања ради остваривања јавног интереса.

(2) Акт о оснивању и статут установе, односно фондације из става 1. тачка 2. и 3. овог члана, посебно уређује начин избора и именовања органа управљања установе, односно фондације и одговорног уредника медија чији је установа, односно фондација издавач, на начин који обезбеђује пуну уређивачку независност.

(3) Две трећине чланова управног одбора установе, односно фондације из става 1. тачка 2. и 3. овог члана, чине независни чланови.

(4) Директора установе, односно управитеља фондације из става 1. тачка 2. и 3. овог члана и одговорног уредника медија чији издавач установа односно фондација, именује и разрешава орган управљања, на период од четири године, а на основу спроведеног јавног конкурса.

IV СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У ОБЛАСТИ ЈАВНОГ ИНФОРМИСАЊА РАДИ ОСТВАРИВАЊА ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА

Начин обезбеђивања и распоређивања средстава

Члан 17.

(1) Република, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе обезбеђује из буџета део средстава за остваривање јавног интереса у области јавног информисања и распоређује их расписивањем јавних конкурса (даље: конкурс) и појединачним давањима.

(2) За појединачна давања може се одредити највише 5% средстава од укупно одређених средстава за остваривање јавног интереса.

Конкурси

Члан 18.

(1) Конкурс се расписује за пројекте:

1. производње медијских садржаја и
2. организовања и учешћа на стручним, научним и пригодним скуповима као и унапређивања професионалних и етичких стандарда у области јавног информисања.

(2)Износ средстава намењених пројектима производње медијских садржаја не може бити мањи од 90% од износа средстава одређених за конкурс.

(3)Конкурс се расписује за спровођење пројеката чија реализација не може бити дужа од три године.

Расписивање конкурса

Члан 19.

(1)Полазећи од јавног интереса, дефинисаног у члану 15. овог закона, орган надлежан за послове јавног информисања доноси одлуку о врсти конкурса који се расписују у току календарске године.

(2)Орган надлежан за послове јавног информисања Републике, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе расписује конкурс ради подизања квалитета информисања лица из члана 12. и 13. овог закона.

(3)Орган надлежан за послове јавног информисања Републике расписује конкурс ради подизања квалитета информисања грађана који живе на подручју АП Косова и Метохије.

(4)Конкурс се расписује у облику јавног позива и објављује на интернет страници органа јавне власти из става 1. овог члана, као и најмање у једним дневним, односно недељним новинама, које се дистрибуирају на подручју надлежности органа који расписује конкурс.

Садржина конкурса

Члан 20.

Конкурсом се одређује:

1. намена средстава за остваривање јавног интереса, а по правилу, и њихов износ;
2. право учешћа на конкурс;
3. критеријуми за учешће на конкурс;
4. рокови у којима се спроводи конкурс и
5. документација коју подноси подносилац пројекта.

Право учешћа на конкурс

Члан 21.

(1)Право учешћа на конкурс има:

1.издавач медија који је уписан у регистар медија;

2.правно лице, односно предузетник који се бави производњом медијских садржаја и који приложи доказ да ће суфинансиран медијски садржај бити реализован путем медија.

(2)Право учешћа на конкурс из члана 18. став 1. тачка 2 овог закона има свако правно лице, односно предузетник.

(3)Право учешћа на конкурс немају издавачи који се финансирају из јавних прихода.

Услови за учешће на конкурс

Члан 22.

(1)На конкурс се може конкурисати само са једним пројектом.

(2)Под пројектом у смислу овог закона подразумева се заокружена програмска целина или део целине (жанровска и временска) којом се доприноси остваривању јавног интереса, предвиђеног чланом 15. овог закона.

(3) Издавач више медија може конкурисати са једним пројектом за сваки медиј.

(4)Учесник конкурса може предложити суфинансирање пројекта у износу који не прелази 80% од вредности пројекта, а максимално до износа који је утврђен конкурсом.

(5)Учесник конкурса који је у текућој календарској години већ користио средства намењена пројектном суфинансирању у области јавног информисања, може код другог органа јавне власти учествовати на конкурс за суфинансирање истог пројекта само још једном у тој години, и то у износу који не прелази 20% вредности пројекта.

Критеријуми за оцену пријава на конкурс

Члан 23.

(1)Пријаве на конкурс оцењују се према томе у којој мери су предложене пројектне активности подесне да остваре јавни интерес у области јавног информисања, у складу са чланом 15. овог закона, као и да ли учесник на конкурс поштује професионалне и етичке медијске стандарде.

(2)Ближи критеријуми, за сваки расписани конкурс, објављују се у јавном позиву за учешће на конкурс.

Конкурсна комисија

Члан 24.

(1)Оцену пројеката поднетих на конкурс врши стручна комисија од три или пет чланова (даље: комисија).

(2)Чланове комисије именује руководилац органа јавне власти, који је расписао конкурс, из редова независних стручњака за медије и медијских радника који нису у сукобу интереса и не обављају јавну функцију.

(3)Право предлагања чланова комисије из става 2. овог члана, имају и новинарска и медијска удружења.

(4)Чланови комисије именују се за сваки конкурс посебно, а одлука о именовању се објављује на интернет страници органа из става 2. овог члана.

Одлука о расподели средстава

Члан 25.

(1)Одлуку о расподели средстава доноси руководилац органа јавне власти, који је расписао конкурс, на основу образложеног предлога комисије.

(2)Одлука из става 1. овог члана доноси се у облику решења са образложењем за сваки расписани конкурс.

(3)Решење из става 1. овог члана је коначно.

(4)Решење о расподели средстава објављује се на интернет страници органа јавне власти из става 1. овог члана, и доставља се сваком учеснику конкурса у електронској форми.

(5)Решење из става 2. овог члана основ је за закључење уговора са лицем које је добило средства за суфинансирање пројектних активности.

Извештај о спроведеним активностима

Члан 26.

(1) Наративни и финансијски извештај о спроведеним пројектним активностима доставља се органу јавне власти који је донео одлуку о расподели средстава, у складу са уговореним обавезама.

(2) Уз извештај из става 1. овог члана доставља се и доказ о реализацији пројекта.

Појединачна давања

Члан 27.

(1) Појединачна давања из члана 17. овог закона, расподељују се одлуком руководиоца органа јавне власти, која се доноси без спровођења јавног конкурса.

(2) Износ средстава за појединачна давања не може бити већи од 20% од износа који је, према прописима који регулишу јавне набавке, утврђен за јавне набавке мале вредности.

(3) На услове и поступак расподеле појединачних давања, сходно се примењују одредбе чланова 21. до 26. овог закона.

Остала правила обезбеђивања и расподеле средстава

Члан 28.

(1) Орган јавне власти Републике, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе надлежан за послове јавног информисања ближе уређује суфинансирање пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања (Глава IV) и прописује образце за пријаве на конкурс и образце за подношење наративног и финансијског извештаја.

(2) Образац за пријаву на конкурс обавезно садржи податак о томе да ли је подносилац пројекта већ користио јавна средства за исти пројекат.

V МЕДИЈИ

Појам медија

Члан 29.

(1) Медиј је средство јавног обавештавања и пружања осталих медијских услуга које помоћу речи, слике односно звука објављује уреднички обликоване информације, ставове и мишљења и друге садржаје намењене јавној дистрибуцији и неодређеном броју корисника.

(2) Под медијем се у смислу овог закона нарочито подразумевају дневне и периодичне новине, сервис новинске агенције, радио програм и телевизијски програм и електронска издања ових медија као и самостална електронска издања које се дистрибуирају путем интернета и других мрежа електронске комуникације, регистрованих у регистру медија у складу са овим законом.

(3) Медиј нема својство правног лица.

Члан 30.

(1) Не сматра се медијем, у смислу овог закона, књига, филм, носач аудио и аудио-визуелног садржаја, научни и стручни часопис намењен првенствено информисању или образовању одређене професионалне групе, остале штампане публикације, каталози

који садрже искључиво обавештења, огласе, рекламе и информације намењене тржишту или билтени и сличне публикације намењене интерном информисању, електронске публикације државних органа и организација, установа, јавних и приватних предузећа и других привредних друштава, предузетника и њихових удружења, службена гласила, штампане ствари попут летака, плаката и сличних средстава јавног обавештавања, друге публикације у смислу прописа којим се уређује издаваштво, као ни интернет-претраживачи и агрегатори.

(2) Не сматрају се медијима у смислу овог закона платформе попут интернет форума, друштвених мрежа и других платформи које омогућавају слободну размену информација, ставова и мишљења њених чланова, нити било које друго изношење информација, ставова или мишљења, путем самосталних електронских публикација попут блогова, web презентација и сличних електронских презентација осим уколико издавач не поднесе регистрациону пријаву Регистру медија у складу са овим законом.

Члан 31.

(1) Свака новина са посебним називом сматра се посебним штампаним медијем.

(2) Сва издања једних новина која излазе под истим називом сматрају се једним штампаним медијем.

(3) Сваки појединачни радио или телевизијски програм сматра се посебним електронским медијем, без обзира на начин дистрибуције.

(4) Сваки сервис новинске агенције који се посебно дистрибуира сматра се посебним агенцијским медијем.

(5) Електронско издање медија која се дистрибуирају путем интернета и других мрежа електронске комуникације из ставова 1-4 овог члана, сматра се посебним медијем.

Издавач медија

Члан 32.

(1) Издавач може бити физичко и правно лице које је регистровано код надлежног органа Републике Србије за обављање привредне делатности.

(2) Правно лице из става 1. овог члана може основати свако домаће или страно правно или физичко лице, у складу са законом.

(3) Правно лице из става 1. овог члана не могу непосредно или посредно основати Република, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, као ни установа, предузеће и друго правно лице које је у целини или делу у државној својини, односно које се у целини или делом финансира из јавних прихода, осим у случајевима предвиђеним чланом 16. став 1. тачке 1-3. овог закона.

Члан 33.

(1) Право на издавање медија у правном је промету.

(2) Промена издавача се уписује у Регистар медија у складу са одредбама овог закона.

(3) Промена издавача из става 2. овог члана према трећим лицима делује од дана уписа те промене.

(4) Уговор о преносу права, из става 1. овог члана, закључује се у писаној форми и оверава пред органом надлежним за оверу потписа.

(5) Правни промет права на издавање електронског медија остварује се у складу са посебним законом који уређује област електронских медија.

VI ИМПРЕСУМ, СКРАЋЕНИ ИМПРЕСУМ И ИДЕНТИФИКАЦИЈА

Обавеза објављивања

Члан 34.

У сваком медију обавезно се објављују основни подаци о медију у облику импресума, скраћеног импресума, односно идентификације.

Садржај

Члан 35.

(1)Импресум медија садржи: назив медија, назив и седиште издавача, адресу електронске поште или интернет странице, лична имена одговорног уредника медија и одговорних уредника за поједина издања, рубрике, односно програмске целине, информације о надлежним регулаторним, односно надзорним телима као и регистрациони број медија.

(2)Поред података из става 1. овог члана, импресум пружаоца аудио и аудио-визуелних медијских услуга обавезно садржи и датум емитовања програма и време емитовања импресума, као и ознаке фреквенције односно тв канала на коме се програм емитује, а импресум новинске агенције – датум достављања информација.

(3)Скраћени импресум новина садржи назив и датум издавања новина.

(4)Идентификација телевизијског програма садржи карактеристичну ознаку аудио-визуелне медијске услуге, односно тв програма.

(5)Идентификација радио програма садржи назив радио програма и радио фреквенције на којима се емитује програм.

(6)Скраћени импресум новинске агенције садржи назив сервиса и датум достављања информације.

Начин објављивања

Члан 36.

(1)Импресум мора бити интегрално и видно објављен и јасно одвојен од осталог садржаја медија.

(2)Импресум и скраћени импресум новина објављују се у сваком броју и на сваком примерку новина.

(3)Скраћени импресум новина објављује се на маргини сваке странице.

(4)Импресум телевизијског и радио програма објављује се на почетку и на крају програма, сваког дана кад се програм емитује, а ако се програм непрекидно емитује, сваког дана између поноћи и два часа.

(5)Идентификација телевизијског програма објављује се све време трајања програма.

(6)Идентификација радио програма објављује се најмање једном у свака два сата трајања програма.

(7)Импресум новинске агенције објављује се најмање једном дневно.

(8)Скраћени импресум новинске агенције објављује се уз сваку објављену информацију.

(9)Импресум, скраћени импресум, односно идентификација осталих медија објављује се на погодан начин, сходно одредбама овог члана.

VII ЈАВНОСТ ПОДАТАКА О МЕДИЈИМА И РЕГИСТАР

Регистар медија

Члан 37.

Регистар медија (у даљем тексту: Регистар) води Агенција за привредне регистре Републике Србије (у даљем тексту: Агенција), у складу са законом којим се уређује правни положај Агенције и законом о поступку регистрације у Агенцији.

Сврха Регистра

Члан 38.

Сврха Регистра медија је обезбеђивање јавности података о медијима.

Садржина Регистра и предмет регистрације

Члан 39.

(1) У Регистар се региструју:

- 1) назив и регистарски број медија из члана 29. овог Закона;
- 2) лична имена и ЈМБГ домаћих физичких лица или број пасоша и државу издавања, страних физичких лица, одговорних уредника медија;
- 3) број дозволе за емитовање програма за радио и телевизијске медије;
- 4) податак о језику на коме се медиј издаје, односно емитује;
- 5) податак о интернет, електронским и другим формама медија;
- 6) интернет адреса за медије који се искључиво дистрибуирају путем интернета;
- 7) пословно име/назив, седиште и матични број издавача/емитера медија;
- 8) документ који садржи податке о правним и физичким лицима која непосредно или посредно имају више од 5% удела у оснивачком капиталу издавача, податке о њиховим повезаним лицима у смислу закона којим се уређује правни положај привредних друштава и податке о другим издавачима у којима та лица имају више од 5% удела у оснивачком капиталу;
- 9) податке о новчаним износима средстава додељених медију на име државне помоћи, у складу са одредбама овог закона;
- 10) податке о новчаним износима средстава добијених од органа јавне власти и организација које врше јавна овлашћења на име објављивања огласа, извештавања о раду и другим основама;
- 11) податак о просечно продатом тиражу медија у календарској години;
- 12) друге документе на основу којих је извршена регистрација;
- 13) датум и време регистрације;
- 14) промене регистрованих података;
- 15) датум и време регистрације промене података.

(2) Документ из тачке 10. става 1. овог члана обавезно садржи пословно име /назив, седиште и матични/регистарски број правног лица, лично име и ЈМБГ домаћег физичког

лица или број пасоша и државу издавања страног физичког лица, као и њихово појединачно процентуално учешће у управљачким правима.

(3) Подносилац пријаве за регистрацију података из тачке 9. и 10. става 1. овог члана је орган јавне власти, односно организација која врши јавна овлашћења.

(4) Подаци о новчаним средствима из тачке 9. и 10. става 1. овог члана и подаци о просечно продатом тиражу из тачке 11. става 1. овог члана, за претходну календарску годину, пријављују се Регистру до 31. марта текуће године.

(5) Регистровани и/или објављени подаци о физичком лицу нису јавно доступни, осим личног имена.

Промене регистрованих података и докумената

Члан 40.

Промене регистрованих података пријављују се Регистру најкасније у року од 15 дана од дана настале промене.

Брисање медија из Регистра

Члан 41.

(1) Брисање медија из Регистра врши се по пријави издавача.

(2) Регистратор по службеној дужности брише медиј из Регистра:

1. на основу решења надлежног државног органа у вези са чланом 48. овог закона;
2. по сазнању за брисање издавача из регистра у коме је био регистрован;
3. из другог разлога прописаног посебним законом.

Решење о регистрацији

Члан 42.

Решење регистратора преко кога Агенција води Регистар је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Документација за регистрацију

Члан 43.

Министар надлежан за спровођење овог закона Правилником прописује документацију која се прилаже у поступку регистрације медија у Регистар.

Последице неуписивања

Члан 44.

(1) Медију и издавачу који није уписан у регистар, Република, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, као ни установа, предузеће и друго правно лице које је у претежном делу у државној својини или које се у целини или претежним делом финансира из јавних прихода, не могу се суфинансирати пројекти нити на други начин помагати.

(2) Република, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, као ни установа, предузеће и друго правно лице које је у претежном делу у државној својини или које се у целини или претежним делом финансира из јавних прихода, не могу се оглашавати нити користити друге услуге медија из става 1. овог члана.

VIII ЗАШТИТА МЕДИЈСКОГ ПЛУРАЛИЗМА

Забрана нарушавања медијског плурализма

Члан 45.

(1) Ради спречавања настанка или јачања претежног утицаја у области јавног информисања, који значајно ограничава медијски плурализам, није дозвољено обједињавање издавачких права на две или више дневних новина различитих издавача које објављују информације из свих области друштвеног живота, чији укупан тираж прелази 50% од продатог или на други начин реализованог тиража дневних новина на територији Републике Србије на годишњем нивоу, у календарској години која претходи обједињавању.

(2) Ради заштите медијског плурализма у области електронских медија примењују се одредбе закона којим се уређује област електронских медија.

Члан 46.

(1) Није дозвољено стицање учешћа преко 50% у оснивачком капиталу, између издавача дневних новина које објављују информације из свих области друштвеног живота, са просечним дневним реализованим тиражом од преко 50.000 примерака на годишњем нивоу, и издавача који пружа аудио и аудио-визуелне медијске услуге са дозволом за национално, регионално или локално покривање издатом на основу јавног конкурса.

(2) Није дозвољено да дистрибутер штампаних медија буде издавач дневних новина.

(3) Није дозвољено стицање учешћа у оснивачком капиталу између издавача и организације која се бави закупљивањем и дистрибуцијом огласа за медије.

(4) Посредовање пословног удружења издавача у закупљивању и дистрибуцији огласа за своје чланице је дозвољено, у складу са прописима о заштити конкуренције.

Члан 47.

Медијски плурализам у области електронских медија штити се на начин предвиђен законом којим се уређује област електронских медија.

Утврђивање угрожавања медијског плурализма

Члан 48.

(1) Постојање угрожавања медијског плурализма из члана 45. став 1. и члана 46. став 2. и 3. овог закона утврђује министарство надлежно за послове информисања, а у случајевима обједињавања или унакрсног стицања учешћа чији је учесник најмање један електронски медиј, независно регулаторно тело надлежно за електронске медије, у складу са законом којим се уређује област електронских медија.

(2) Министарство надлежно за послове информисања покреће поступак из става 1. овог члана по пријави сваког заинтересованог лица.

(3) Кад утврди постојање угрожавања медијског плурализма, министарство упозорава на то издавача и одређује му да, у року од шест месеци од дана пријема упозорења,

поднесе доказе о томе да је својим радњама окончао стање које је довело до угрожавања медијског плурализма.

(4) Министарство по службеној дужности обавештава Регистар о издатом упозорењу издавачу, ради заштите трећих лица која се поуздају у податке из Регистра.

(5) Ако издавач штампаног јавног гласила не поступи по упозорењу из става 2. овог члана Регистратор ће на основу Решења Министарства брисати медиј из Регистра.

IX УРЕДНИЦИ, НОВИНАРИ, ПРОФЕСИОНАЛНА УДРУЖЕЊА НОВИНАРА И ПРЕДСТАВНИЦИ ИНОСТРАНИХ МЕДИЈА

Уредници

Члан 49.

(1) Медиј мора имати одговорног уредника.

(2) Главни уредник медија има својство одговорног уредника тог медија.

(3) Одговорни уредник за поједино издање, рубрику, односно програмску целину одговара за садржај који уређује.

(4) Одговорни уредник не може бити лице које ужива имунитет од одговорности.

(5) За одговорног уредника може бити именовано лице које има пребивалиште на територији Републике Србије.

Право новинара на објављивање тврдњи и изношење ставова и мишљења

Члан 50.

Новинару не може престати радни однос, умањити се уговорена накнада за рад, ни погоршати положај због тога што је у јавном гласилу објавио истиниту тврдњу или изнео став, односно мишљење, као ни због тога што је свој став, односно мишљење изнео ван медија као лични став.

Право новинара да одбије извршење налога

Члан 51.

Новинар има право да одбије да изврши налог уредника ако би се поступањем у складу са тим налогом кршила правна правила, правила струке и етика новинарске професије.

Право новинара на аутентичност прилога

Члан 52.

Прилог новинара, чији је смисао измењен у уређивачком поступку, не сме се објавити под његовим именом без његовог пристанка.

Новинарска тајна

Члан 53.

Новинар није дужан да открије податке у вези са извором информације, осим ако се подаци односе на кривично дело, односно учиниоца кривичног дела за које је као најмања казна прописан затвор у трајању од пет или више година и ако се подаци не могу прибавити на други начин.

Слобода професионалног удруживања

Члан 54.

Новинари могу слободно организовати своја професионална удружења, у складу са законом којим се уређује удружења.

Право удружења у судском поступку

Члан 55.

Професионално удружење новинара има правни интерес за мешање у радном спору у коме учествује члан тог удружења, ако се он томе не противи.

Представници иностраних медија и дописништва

Члан 56.

(1) Представници иностраних медија (уредник, новинар, фоторепортер, сниматељ и други сарадници) и дописништва, у обављању своје делатности имају иста права и обавезе као и домаћи уредници, новинари, остали сарадници и медији.

(2) Ради лакшег обављања новинарског посла, представници иностраних медија и дописништва могу да се упишу у евиденцију иностраних представника и дописништава, која се води у министарству надлежном за послове информисања, на основу чега им се издаје одговарајућа легитимација.

(3) Страно дописништво, као организовано представништво страног медија, стиче својство правног лица уписом у евиденцију.

(4) Министарство надлежно за послове информисања ближе уређује начин и поступак вођења и уписа у евиденцију и издавања легитимација.

X ДИСТРИБУЦИЈА МЕДИЈА И МЕДИЈСКИХ САДРЖАЈА

Слобода дистрибуције

Члан 57.

(1) Дистрибуција домаћих и страних медија и медијских садржаја је слободна.

(2) Слобода дистрибуције из става 1. овог члана обезбеђује приступ медију и медијском садржају у оквиру дистрибутивне мреже, без обзира на средства путем којих се медиј и медијски садржај чини доступним јавности.

Дистрибуција медија без импресума

Члан 58.

(1) Дистрибутер има право да одбије да дистрибуира медиј без импресума

(2) Ако дође до спора поводом информације објављене у медију, које је дистрибутер прихватио да дистрибуира без импресума, одговорност сноси и дистрибутер.

Забрана одбијања дистрибуције

Члан 59.

(1) Лице које се бави дистрибуцијом медија не сме да одбије да дистрибуира медиј без оправданог комерцијалног разлога, као ни да за дистрибуцију медија поставља услове који су дискриминаторни и супротни тржишним принципима, сходно одредбама закона којим се регулише заштита конкуренције.

(2) Издавач медија чија је дистрибуција обустављена у целости или у значајном делу повредом забране из става 1. овог члана има право да пред надлежним судом захтева накнаду штете коју је услед тога претрпео.

(3) Накнада штете настала повредом одредбе става 1. овог члана одређује се посебно узимајући у обзир вредност непродатог тиража, односно удела у аудиторијуму, као и вредности продатог огласног простора у непродатом тиражу односно непруженој аудио и аудио-визуелној медијској услузи.

(4) Поступак по захтеву из става 2. овог члана хитан је.

(5) У поступку из става 2. овог члана надлежни суд ће на предлог издавача медија одредити привремену меру којом ће обавезати лице које се бави дистрибуцијом медија да до правоснажног окончања поступка настави да обавља дистрибуцију тог медија.

(6) По предлогу из става 5. овог члана надлежни суд одлучује у року од осам дана од дана подношења предлога и своју одлуку одмах доставља издавачу медија, одговорном уреднику медија и лицу које се бави дистрибуцијом медија.

Забрана дистрибуције информације или другог медијског садржаја

Члан 60.

На предлог вишег јавног тужиоца, надлежни виши суд може забранити дистрибуцију информације или другог медијског садржаја (у даљем тексту: информација) ако је то неопходно у демократском друштву и ако се у информацији позива на:

1. акт непосредног насилног рушења уставног поретка;
2. акт непосредног насиља према лицу или групи на основу расе, националног или етничког порекла, вероисповести, сексуалне опредељености, инвалидитета или другог личног својства, а од објављивања информације непосредно прети озбиљна и непоправљива последица чије се наступање не може спречити на други начин.

Предлог за забрану

Члан 61.

(1) Предлог за забрану дистрибуције информације (даље: предлог за забрану) подноси надлежни виши јавни тужилац.

(2) Предлогом за забрану може се захтевати да се забрани дистрибуција информације из члана 60. овог закона, одузму примерци новина који садрже ту информацију ако се сврха забране може постићи само на тај начин, односно да се забрани ширење такве информације путем другог медија.

Привремена забрана

Члан 62.

- (1) На предлог вишег јавног тужиоца, надлежни виши суд може донети решење о привременој забрани дистрибуције информације до правоснажне одлуке о забрани.
- (2) По предлогу из става 1. овог члана суд одлучује у року од 6 сати од његовог подношења.
- (3) Надлежни виши суд дужан је да решење о привременој забрани одмах достави издавачу, одговорном уреднику, као и дистрибутеру или штампарији.
- (4) Надлежни виши суд налаже надлежном органу Министарства унутрашњих послова да онемогући дистрибуцију информације на основу решења из става 1. овог члана.

Претрес

Члан 63.

- (1) Претрес по предлогу за забрану мора се одржати у року од 24 часа од тренутка пријема предлога.
- (2) Претрес из става 1. овог члана може се одржати и без присуства уредно позваних странака, на шта се странке у позиву на претрес изричито упозоравају.

Решење по предлогу за забрану

Члан 64.

- (1) Решење по предлогу за забрану суд доноси одмах по завршеном претресу, а председник већа објављује га без одлагања.
- (2) Решење се мора писмено израдити и његов оверени препис доставити странкама у року од три дана од дана објављивања.

Одбијање предлога за забрану

Члан 65.

- (1) У одлуци којом се одбија предлог за забрану, ставља се ван снаге мера онемогућавања привремене дистрибуције информације из члана 62. став 1.
- (2) Жалба вишег јавног тужиоца против одлуке из става 1. овог члана не одлаже њено извршење.

Накнада штете

Члан 66.

Ако суд одбије предлог за забрану, издавач има право на накнаду штете која је проузрокована неоснованом привременом забраном.

Жалба против решења првостепеног суда

Члан 67.

- (1) Жалба против решења првостепеног суда по предлогу за забрану подноси се у року од три дана од дана достављања преписа решења.
- (2) Жалба се не доставља противној странци на одговор.
- (3) Благовремену и дозвољену жалбу, заједно са свим списима, првостепени суд доставља другостепеном суду у року од два дана од дана пријема жалбе.
- (4) Другостепени суд може позвати и саслушати странке.

(5) Другостепени суд одлучује о жалби у року од три дана од дана пријема жалбе са списима

Сходна примена правила кривичног поступка

Члан 68.

Ако овим законом није другачије одређено, у поступку за забрану дистрибуције информације сходно се примењују одредбе закона којим се уређује кривични поступак.

XI ПРИВРЕМЕНО ЧУВАЊЕ И УВИД У ЗАПИС МЕДИЈА И МЕДИЈСКИХ САДРЖАЈА

Обавеза издавача

Члан 69.

Издавач је дужан да чува један примерак записа новина (сваки број сваког издања новина), снимак целог једнодневном емитованог радио или телевизијског програма и други запис осталих медија и медијских садржаја, и то:

1. новина, у року од 60 дана од дана објављивања;
2. снимак емитоване радио или телевизијске емисије, у року од 30 дана од дана емитовања;
3. запис осталих медија и медијских садржаја, у року од 30 дана од дана њиховог објављивања.

Право на увид и право на копију

Члан 70.

Издавач је дужан да чуване записе стави на увид и достави њихову копију на захтев суда, другог надлежног државног органа, регулаторног тела за област електронских медија као и другог заинтересованог лица, без одлагања, а најкасније у року од три дана од дана пријема писаног захтева.

Остваривање права на увид

Члан 71.

(1) Увид у медијски запис врши се у просторији издавача одређеног дана у току радног времена.

(2) Лицу које није у стању да без пратиоца изврши увид у медијски запис, омогућава се да то учини уз помоћ пратиоца.

Накнада

Члан 72.

(1) Увид у медијски запис се не наплаћује.

(2) За израду копије медијског записа може се захтевати накнада нужних трошкова копирања.

(3) На захтев суда, надлежног државног органа, као и регулаторног тела за област електронских медија, копија записа се израђује и доставља без накнаде, ако је захтев у вези са обављањем послова из њихове надлежности.

Злоупотреба права на увид у запис медија

Члан 73.

Издавач има право да одбије захтев за увид и израду копије медијског записа ако тражилац злоупотребљава своје право, а нарочито ако је тражење неразумно често или ако се понавља захтев за увид у исти или већ добијени медијски запис.

XII ПОСЕБНА ПРАВА И ОБАВЕЗЕ У ЈАВНОМ ИНФОРМИСАЊУ

Претпоставка невиности

Члан 74.

У циљу заштите људског достојанства, као и угледа и непристрасности суда или другог надлежног органа, нико се у медију не сме означити учиниоцем кажњивог дела, односно огласити кривим или одговорним пре правноснажности одлуке суда.

Објављивање информација у вези са кривичним поступком

Члан 75.

Информације из кривичног поступка, који је у току, могу се објавити ако су изнете на главном претресу или су прибављене или могле бити добијене од органа јавне власти на основу закона којим се уређује приступ информацијама од јавног значаја.

Забрана говора мржње

Члан 76.

Забрањено је објављивање ставова, мишљења, односно информација, којима се подстиче дискриминација, мржња или насиље против лица или групе лица због њиховог припадања или неприпадања некој раси, вери, нацији, етничкој групи, полу, због њихове сексуалне опредељености или другог личног својства, без обзира на то да ли је објављивањем учињено кривично дело.

Ослобађање од одговорности

Члан 77.

Неће постојати повреда забране говора мржње ако је информација из члана 76. овог закона део новинарског текста, а објављена је:

1. без намере да се подстиче дискриминација, мржња или насиље против лица или групе лица из члана 76. овог закона, посебно ако је таква информација део објективног новинарског извештаја;

2. с намером да се критички укаже на дискриминацију, мржњу или насиље против лица или групе лица из члана 76. овог закона или на појаве које представљају или могу да представљају подстицање на такво понашање.

Заштита малолетника

Члан 78.

У циљу заштите слободног развоја личности малолетника, у медију се мора посебно водити рачуна да његов садржај и начин дистрибуције не нашкоде моралном, интелектуалном, емотивном или социјалном развоју малолетника.

Забрана јавног излагања порнографије

Члан 79.

(1) Не сме се на начин доступан малолетницима јавно излагати штампана ствар са порнографским садржајем.

(2) Порнографска штампана ствар на насловној и последњој страни не сме да садржи порнографију, а мора имати видно упозорење да садржи порнографију, као и упозорење да није намењена малолетницима.

(3) На порнографске аудио и аудио-визуелне медијске садржаје, као и на садржаје који се дистрибуирају путем интернета примењују се одредбе посебног закона којим се уређују електронски медији.

XIII ИНФОРМАЦИЈЕ О ЛИЧНОСТИ

Достојанство личности

Члан 80.

(1) Достојанство личности (част, углед, односно пијетет) лица на које се односи информација правно је заштићено.

(2) Објављивање информације којом се врши повреда части, угледа или пијетета није допуштено ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

(3) Приказом или описом сцене насиља у медију или медијском садржају не сме се повредити достојанство жртве насиља.

Аутентичност

Члан 81.

(1) Лице се не сме у медију или медијском садржају приказивати у лажном светлу приписивањем особина или својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава које има, без обзира на то да ли се тиме повређује његово достојанство или друго лично добро.

(2) Карикатурално, сатирично, колажно и друго слично приказивање лица, не сматра се повредом права на аутентичност.

Приватан живот и лични записи

Члан 82.

(1) Информација из приватног живота, односно лични писани запис (писмо, дневник, забелешка, дигитални запис и слично), запис лика (фотографски, цртани, филмски, видео, дигитални и слично) и запис гласа (магнетофонски, грамофонски, дигитални и слично), не може се објавити без пристанка лица чијег се приватног живота информација тиче, односно лица чије речи, лик односно глас садржи, ако се при објављивању може закључити које је то лице.

(2) Малолетник се не сме учинити препознатљивим у информацији која може да повреди његово право или интерес.

(3) Пристанак је потребан и за непосредно преношење лика или гласа путем телевизије, радија и слично.

(4) Информација и запис из става 1. овог члана не могу се објавити без пристанка онога на кога се односе, ако би објављивањем било повређено право на приватност или које друго право тог лица.

(5) Пристанак дат за једно објављивање, за одређени начин објављивања, односно за објављивање у одређеном циљу, не сматра се пристанком за поновљено објављивање, за објављивање на други начин, односно за објављивање за друге циљеве.

Пристанак других лица

Члан 83.

(1) Ако је лице из члана 82. ставови 1, 2. и 4. овог закона умрло, пристанак дају брачни друг умрлог, дете од навршене шеснаесте године живота самостално, родитељ или брат и сестра, правно лице чији је умрли био учесник (орган, члан, запослени) кад се информација, односно запис односи на његово учешће у том правном лицу, односно лице које је за то одредио умрли.

(2) Престанком правног лица не престаје право учесника правног лица кога се лично тиче информација, односно запис.

(3) Сматра се да је пристанак дат чим га је дало једно од лица из става 1. овог члана, без обзира да ли су друга лица одбила да га дају.

Кад није потребан пристанак за објављивање

Члан 84.

(1) Информација из приватног живота, односно лични запис може се изузетно објавити без пристанка лица из чланова 82. и 83. овог закона, ако у конкретном случају интерес јавности да се упозна са информацијом, односно записом претеже у односу на интерес да се спречи објављивање.

(2) Сматра се да интерес јавности из става 1. овог члана претеже у односу на интерес да се спречи објављивање информације из приватног живота, односно личног записа лица, нарочито ако:

1. је то лице информацију, односно запис наменило јавности, односно доставило јавном гласилу у циљу објављивања;
2. се информација, односно запис, односи на личност, појаву или догађај од интереса за јавност, посебно ако се односи на носиоца јавне или политичке функције, а објављивање је важно с обзиром на чињеницу да лице обавља ту функцију;

3. је лице својим јавним изјавама, односно понашањем у приватном, породичном или професионалном животу привукло пажњу јавности и на тај начин дало повода за објављивање информације, односно записа;
4. је информација саопштена, односно запис начињен у јавној скупштинској расправи или у јавној расправи у неком скупштинском телу;
5. је објављивање у интересу правосуђа, националне безбедности или јавне безбедности;
6. се лице није противило прибављању информације, односно прављењу записа, иако је знало да се то чини ради објављивања;
7. је објављивање у интересу науке или образовања;
8. је објављивање потребно ради упозорења на опасност (спречавање заразне болести, проналажење несталога лица, спречавања преваре и слично);
9. се запис односи на мноштво ликова или гласова (навијача, концертне публике, демонстраната, уличних пролазника и слично);
10. се ради о запису са јавног скупа;
11. је лице приказано као део пејзажа, природе, панораме, насељеног места, трга, улице или као део сличног призора.

XIV ОДГОВОР НА ИНФОРМАЦИЈУ И ИСПРАВКА ИНФОРМАЦИЈЕ

Право на одговор

Члан 85.

(1) Лице на које се лично односи информација подесна да повреди његово право или интерес може од одговорног уредника захтевати да, без накнаде, објави одговор у коме оно тврди да је информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета.

(2) Ако одговорни уредник не објави одговор, а не постоји неки од разлога за необјављивање одређени овим законом, као и ако одговор објави на непрописан начин, имаалац права на одговор може против одговорног уредника поднети тужбу за објављивање одговора.

(3) У парници ради објављивања одговора расправља се само о чињеницама одређеним овим законом од којих зависи обавеза одговорног уредника да објави одговор.

Право на исправку

Члан 86.

(1) Лице чије су право или интерес повређени неистинитом, непотпуном или нетачно пренетом информацијом може тужбом захтевати да суд одговорном уреднику нареди да, без накнаде, објави исправку те информације као неистините, непотпуне или нетачно пренете.

(2) У парници ради објављивања исправке расправља се о неистинитости, непотпуности или нетачности преноса информације, као и о томе да ли је информацијом повређено право или интерес тужиоца.

Право осталих лица на одговор и исправку

Члан 87.

(1) За лице неспособно да се само стара о својим интересима, одговор односно тужбу за објављивање одговора и тужбу за објављивање исправке, подноси његов законски заступник, а за правно лице – овлашћени орган правног лица.

(2) Учесник правног лица (члан, орган, запослени) има право на самосталан одговор и исправку, ако се објављена информација односи како на правно лице тако и лично на учесника.

(3) Ако је лице на које се односи информација умрло, право на одговор и исправку, имају: брачни друг, деца, родитељи, правно лице чији је учесник био умрли кад се информација тиче његовог учешћа у правном лицу, друга лица чију успомену на умрлог може да повреди, односно повређује објављена информација.

(4) Ако је правно лице на које се односи информација престало да постоји, право на одговор и исправку, имају учесници правног лица.

(5) Објављивањем одговора и исправке, једног од лица из ставова 3. и 4. овог члана престаје право на одговор и исправку, осталих лица кад се захтевани одговор и исправка, односи на делове информације чија је истинитост, потпуност, односно тачност преноса већ оспорена у објављеном одговору, односно исправљена у објављеној исправци.

Рок за захтев за објављивање одговора

Члан 88.

(1) Захтев за објављивање одговора подноси се одговорном уреднику у року од 30 дана од дана објављивања информације у дневној новини или дневној радио или телевизијској емисији, односно 60 дана од дана објављивања информације у периодичној новини или повременој радио или телевизијској емисији.

(2) Ако одговор подноси лице које пребива или борави у иностранству, рок износи 60 дана.

Рок за објављивање одговора

Члан 89.

(1) Одговорни уредник дужан је да одговор објави без одлагања, а најкасније у другом наредном броју дневних новина, односно у другој наредној дневној емисији од приспећа одговора, а иначе, у првом наредном броју, односно првој наредној емисији од приспећа одговора.

(2) Ако се информација на коју се одговара односи на учесника у предизборној утакмици, одговор се објављује у првом наредном броју, односно првој наредној емисији од приспећа одговора.

Рок за тужбу за објављивање одговора

Члан 90.

Ако одговорни уредник не објави одговор, тужба за објављивање одговора подноси се у року од 30 дана од дана истека рока за објављивање из члана 89. овог закона.

Рок за објављивање одговора на основу пресуде

Члан 91.

(1)Ако усвоји тужбени захтев за објављивање одговора, суд наређује одговорном уреднику да објави одговор без одлагања, а најкасније у другом наредном броју дневних новина, односно у другој наредној дневној емисији од приспећа пресуде која садржи одговор, а иначе, у првом наредном броју, односно првој наредној емисији од приспећа пресуде која садржи одговор.

(2)Ако се информација на коју се одговара односи на учесника у предизборној утакмици, одговор се објављује у првом наредном броју, односно првој наредној емисији од приспећа пресуде која садржи одговор.

Рок за тужбу за објављивање исправке

Члан 92.

Тужба за објављивање исправке подноси се у року од 90 дана од дана објављивања информације.

Рок за објављивање исправке

Члан 93.

(1)Одговорни уредник дужан је да исправку објави без одлагања, а најкасније у другом наредном броју дневне новине, односно у другој наредној дневној емисији од приспећа пресуде која садржи исправку, а иначе, у првом наредном броју, односно првој наредној емисији од приспећа пресуде која садржи исправку.

(2)Ако се информација која се исправља односи на учесника у предизборној утакмици, исправка се објављује у првом наредном броју, односно првој наредној емисији од приспећа пресуде која садржи исправку.

Рокови у случају смрти, односно престанка правног лица

Члан 94.

Ако је лице на које се односи информација умрло, односно престало да постоји у току рока за тражење објављивања одговора, односно рока за тужбу за објављивање одговора, односно исправке, рок тече изнова од дана смрти, односно престанка правног лица.

Судски пенал и прилог уз тужбу

Члан 95.

(1)Тужилац може тражити да суд туженом нареди објављивање одговора, односно исправке, под претњом плаћања одређеног примереног новчаног износа тужиоцу за случај необјављивања.

(2)Уз тужбу се обавезно прилаже примерак или копија штампане ствари у којој је објављена информација, односно, по могућности, тонски или видео запис емисије у којој је објављена информација.

Налог за достављање тонског, односно видео записа

Члан 96.

Одговорни уредник медија у којем је објављена информација дужан је да по достављању тужбе за објављивање одговора, односно исправке, а на захтев суда, без одлагања достави суду тонски, односно видео запис емисије, под претњом одлучивања на његову штету ако то не учини без оправданих разлога.

Подношење више одговора

Члан 97.

(1) Ако овлашћено лице у року поднесе више садржински различитих одговора, било истовремено било један за другим, одговорни уредник ће објавити онај који је означен као меродаван.

(2) Ако ниједан одговор није означен као меродаван, одговорни уредник ће објавити последњи приспели одговор, а ако су одговори приспели истовремено, објавиће онај који је најпотпунији.

Начело једнаке делотворности информације и одговора, односно исправке,

Члан 98.

(1) Одговор, односно исправка, објављује се у истом делу медија, у истом издању, у истој рубрици, на истој страници, са истом опремом, односно у истом делу емисије, као што је била објављена информација на коју се одговара, и то под истим насловом, а уз ознаку „одговор”, односно „исправка”.

(2) Ако опрема информације на коју се одговара, односно која се исправља, садржи илустрације (табеле, фотографије, цртеже, видео запис и друго), и одговор, односно исправка, може садржати илустрације.

(3) Одговор, односно исправка, објављује се одједном исцела, осим ако је информација на коју се одговара, односно која се исправља, објављивана у наставцима, а обим одговора, односно исправке, изискује објављивање у наставцима.

(4) Ако је емисија у којој је објављена информација на коју се одговара, односно која се исправља, била једина или последња у серији, одговор, односно исправка, се објављује у најсроднијој емисији или у најприближнијем термину.

(5) Ако је медиј у коме је објављена информација на коју се одговара, односно која се исправља, престало да постоји, одговор, односно исправка објављује се у сродном јавном гласилу на трошак лица које је било издавач или одговорни уредник у време објављивања информације на коју се одговара, односно која се исправља, односно правног следбеника издавача.

(6) Ако се у истом медију поново објављује информација за коју је објављен одговор, мора се истовремено означити чији је одговор, кад и где је објављен, а на захтев, објавити и одговор.

(7) Ако се у медију поново објављује информација за коју је објављена исправка мора се истовремено објавити и исправка.

(8) Ако се у другом медију објављује информација за коју је објављен одговор, односно исправка, мора се на захтев објавити одговор, односно исправка.

(9) Одговор, односно исправка, објављује се на језику на којем је објављена информација на коју се одговара, односно која се исправља.

(10) Ако је одговор, односно исправка, написана на језику који је различит од језика на којем је објављена информација на коју се одговара, односно која се исправља, одговорни уредник дужан је да објави одговор, односно исправку, ако лице које има право на одговор, односно исправку, о свом трошку преведе одговор, односно

исправку, на језик на којем је објављена информација на коју се одговара, односно која се исправља.

Забрана преиначења и коментарисања одговора и исправке

Члан 99.

- (1) Одговор, односно исправка, објављује се без измена, изостављања и допуна.
- (2) Дозвољене су најнеопходније лекторске измене које не мењају смисао.
- (3) Ако је медиј објавио одговор, односно исправку, преиначивши га у целости или делом, одговорни уредник је дужан, на захтев, да објави изворни текст одговора, односно исправке, односно изворне делове одговора, односно исправке.
- (4) Није допуштено коментарисати одговор односно исправку, у истом броју медија, односно у истој емисији у којој се објављује одговор, односно исправка, нити у другим емисијама на дан објављивања одговора, односно исправке.

Разлози за необјављивање одговора

Члан 100.

- (1) Одговорни уредник није дужан да објави одговор, односно суд неће наредити одговорном уреднику да објави одговор ако :
 1. је одговор поднело лице на које се информација не односи лично или друго неовлашћено лице;
 2. је већ објављен одговор исте садржине неког од овлашћених лица;
 3. је у истом медију у другом, једнако вредном облику већ објављена реакција овлашћеног лица исте садржине (као интервју, изјава и друго);
 4. још није правноснажно окончана парница ради објављивања раније поднетог одговора на исту информацију;
 5. у захтеву за објављивање одговора подносилац није навео своје име и адресу, односно назив и седиште, као и ако није потписао одговор лично, односно уз одговор који је поднет преко пуномоћника није приложено специјално пуномоћје;
 6. се одговор не односи на информацију на коју подносилац тврди да одговара;
 7. није означена информација на коју се одговара (наслов информације, број и страница новина где је објављена, назив емисије и време емитовања и сл.), а одговорни уредник не може једноставно да утврди на коју се информацију односи;
 8. се одговор односи на мишљење, а не на тврдњу о чињеницама, као и ако одговор не садржи тврдњу о чињеницама, већ мишљење;
 9. се одговором не оспорава истинитост, потпуност или тачност преноса информације, као и ако се одговор односи на информацију која, и да је неистинита, непотпуна или нетачно пренета, није подесна да повреди право или интерес лица;
 10. одговор није састављен на језику на којем је објављена информација на коју се одговара, нити је накнадно преведен на тај језик;
 11. је одговор непримерено дужи од информације, а подносилац га не примери у року за подношење одговора;
 12. је одговор поднет по истеку рока за подношење одговора;
 13. је одговор нечитљив, неразумљив или бесмислен, а није уређен пре истека рока за подношење одговора;

14. би због садржине одговора његово објављивање могло изазвати забрану дистрибуције информације, казнену или грађанско правну одговорност;
 15. је већ објављена исправка или опозив исте информације на коју се одговара или је на други начин постигнут учинак ради кога се тражи објављивање одговора, односно дела оговора, осим ако се ради о поновљеном објављивању информације;
 16. је истинитост, потпуност или тачност преноса информације на коју се одговара очигледна, општепозната или утврђена правноснажним актом надлежног органа;
 17. се садржина информације на коју се одговара подудара са садржином информације коју је ауторизовало лице које захтева објављивање одговора;
 18. је неистинитост, непотпуност или нетачност преноса информације на коју се одговара безначајна;
 19. се одговор односи на информацију саопштену у јавној скупштинској расправи, јавној расправи у неком скупштинском телу или у судском поступку.
- (2)Разлози за необјављивање одговора важе и за необјављивање дела одговора.

Обавештавање о разлогу необјављивања одговора

Члан 101.

Ако се новина објављује, односно радио или телевизијска емисија емитује у размацима дужим од 30 дана, одговорни уредник дужан је да у року од седам дана од дана пријема захтева за објављивање одговора обавести подносиоца захтева о разлогу због кога одбија да објави одговор.

Разлози да суд не нареди објављивање исправке

Члан 102.

Суд неће наредити одговорном уреднику да објави исправку или део исправке: ако тужилац не докаже да је објављена информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета; ако је информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета, а суд утврди да не вређа право лица на које се односи; ако постоји неки од разлога за необјављивање наведених у члану 100. став 1. тачке 1, 2, 4. и 6-18 овог закона, који сходно важе за исправку.

XV ДРУГИ ОБЛИЦИ СУДСКЕ ЗАШТИТЕ

Садржина тужбених захтева

Члан 103.

Ако се објављивањем информације, односно записа повређује претпоставка невиности, забрана говора мржње, права и интереси детета, односно малолетника, забрана јавног излагања порнографије, право на достојанство личности, право на аутентичност, односно право на приватност, у складу са одредбама овог закона, тужбом се може захтевати:

1. утврђивање да је објављивањем информације, односно записа повређено право, односно интерес;
2. пропуштање објављивања, као и забрана поновног објављивања информације, односно записа;

3. предају записа, уклањање или уништење објављеног записа (брисање видео записа, брисање аудио записа, уништење негатива, одстрањење из публикација и слично).

Активна легитимација

Члан 104.

(1) Право на подношење тужбе из члана 103. припада лицу које је лично повређено објављивањем информације, односно записа.

(2) Право на подношење тужбе из става 1. овог члана припада и правном лицу чија делатност има за циљ заштиту људских права у случају повреде забране говора мржње и права и интереса детета, односно малолетника.

(3) Ако се информација, односно запис лично односи на одређено лице, правно лице из става 2. овог члана може поднети тужбу само уз пристанак лица на које се информација односи.

Пасивна легитимација

Члан 105.

Захтев из члана 103. овог закона подноси се против одговорног уредника медија у коме је информација, односно запис објављен.

Привремена забрана поновног објављивања информације

Члан 106.

(1) Лице чије би право било повређено објављивањем информације, односно записа из члана 103. овог закона, може захтевати да суд привременом мером, до правноснажног окончања поступка, забрани одговорном уреднику да поново објави информацију, односно запис.

(2) Предлагач мора учинити вероватним да постоји конкретна опасност да ће информација, односно запис бити поново објављен, као и да би се поновним објављивањем информације, односно записа повредило право или интерес из члана 103. овог закона.

(3) Суд о предлогу за одређивање привремене мере мора одлучити без одлагања, а најкасније у року од 48 сати од подношења предлога.

(4) Приговор против одлуке о одређивању привремене мере изјављује се у року од 48 сати од пријема одлуке, а суд о приговору одлучује у року од 48 сати.

Судски пенал

Члан 107.

Уз тужбу из члана 103. тачка 2. и 3. овог закона, као и уз предлог за привремену забрану поновног објављивања информације из члана 106. овог закона, може се захтевати да надлежни суд запрети одговорном уреднику плаћањем примереног новчаног износа тужиоцу за случај да поступи противно одлуци суда.

Примена других одредаба овог закона

Члан 108.

На тужбе из члана 103. овог закона сходно се примењују одредбе чланова 87, 92, 94, 95. став 2. и 96. овог закона.

XVI ИНФОРМАЦИЈА О ИСХОДУ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

Право на објављивање информације

Члан 109.

(1) Ако је у медију објављена информација да је против одређеног лица покренут кривични поступак, то лице има право, кад се поступак оконча, да од одговорног уредника захтева да, без накнаде, објави информацију о правоснажном обустављању поступка, одбијању оптужбе, односно ослобађању од одговорности.

(2) Ако одговорни уредник не објави информацију о правоснажном обустављању поступка, одбијању оптужбе, односно ослобађању од одговорности, а не постоји неки од разлога за необјављивање одређен овим законом, као и ако информацију објави на непрописан начин, ималац права може против одговорног уредника поднети тужбу за објављивање информације.

Рок за захтев и садржај информације

Члан 110.

(1) Захтев се подноси одговорном уреднику најкасније у року од 30 дана од дана правоснажног окончања кривичног поступка.

(2) Информација чије се објављивање тражи може да садржи само чињенице које се односе на правоснажно окончање поступка, а не и мишљење и коментар поводом првобитне информације.

Рок за објављивање информације

Члан 111.

Информација се објављује у првом броју односно емисији по приспећу захтева за њено објављивање.

Разлози за необјављивање

Члан 112.

Одговорни уредник није дужан да објави информацију, односно део информације, из члана 109. овог закона, ако :

1. објављивање захтева неовлашћено лице;
2. је у истом јавном гласилу већ објављена садржински истоветна, истинита и потпуна информација о окончању кривичног поступка;
3. овлашћено лице у захтеву за објављивање није навело своје име и адресу, односно назив и седиште;

4. у захтеву није означена првобитна информација, а не може се једноставно утврдити на коју се информација односи;
5. информација садржи само мишљење или коментар поводом првобитне информације,
6. је информација или део информације о правноснажном обустављању поступка, одбијању оптужбе, односно ослобађању од одговорности неистинита;
7. је информација непримерене дужине, а подносилац, на захтев одговорног уредника јавног гласила, не примери њену дужину у року од 15 дана од дана достављања захтева;
8. је захтев за објављивање поднет по истеку рока;
9. је садржина информације, односно дела информације таква да би њено објављивање изазвало казнену или грађанско правну одговорност.

Примена других одредаба овог закона

Члан 113.

На објављивање информације о исходу кривичног поступка сходно се примењују одредбе чл. 90, 91, 94. до 96, 98. и 99. овог закона.

XVII НАКНАДА ШТЕТЕ

Право на накнаду штете

Члан 114.

(1) Лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона.

(2) Право на накнаду штете из става 1. овог члана има и лице којем није објављен одговор, исправка или друга информација чије је објављивање наложено одлуком надлежног суда, а које због необјављивања трпи штету.

Одговорност новинара и одговорног уредника

Члан 115.

Новинар, односно одговорни уредник одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 114. став 1. овог закона, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом.

Објективна одговорност издавача

Члан 116.

Издавач одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 114. став 1. овог закона, као и за пропуштање објављивања информације из члана 114. став 2. овог закона, без обзира на кривицу.

Солидарна одговорност

Члан 117.

(1)Новинар, одговорни уредник и издавач солидарно одговарају за штету насталу објављивањем информације из члана 114. став 1. овог закона, као и за пропуштање објављивања информације из члана 114. став 2. овог закона.

(2)Солидарна одговорност из става 1. овог члана не везује се за новинара, главног уредника и издавача другог медија.

Искључење одговорности

Члан 118.

(1)Новинар, одговорни уредник и издавач не одговарају за штету ако је информација:

1. верно пренета из јавне скупштинске расправе или јавне расправе у скупштинском телу;
2. верно пренета из судског поступка, у складу са овим законом;
3. верно пренета са јавног скупа, а новинар је поступао са дужном новинарском пажњом;
4. садржана у документу органа јавне власти на који се примењује закон којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, а јавност има оправдани интерес да за њу зна;
5. објављена у емисији која се емитује уживо, а новинар је поступао са дужном новинарском пажњом

(2)За штету проузроковану објављивањем неистините или непотпуне информације која потиче од државног органа одговара држава, без обзира на кривицу.

Висина накнаде штете

Члан 119.

Приликом одлучивања о висини накнаде штете суд посебно цени:

1. да ли је тужилац покушао да умањи штету коришћењем других средстава правне заштите у складу са одредбама овог закона;
2. да ли је тужени онемогућио тужиоцу да умањи штету објављивањем одговора, исправке или друге информације на основу одлуке надлежног суда.

Рок за тужбу за накнаду штете

Члан 120.

Тужба за накнаду штете подноси се у року од шест месеци од дана објављивања информације из члана 114. став 1, односно од дана када је тужени био дужан да објави информацију из члана 114. став 2. овог закона.

XVIII ПРАВО НА ДЕО ДОБИТИ

Члан 121.

Ако је објављеном информацијом, односно записом повређено лично достојанство, аутентичност, односно приватност лица, повређени има право да од издавача тужбом захтева део добити остварене објављивањем информације, односно записа, сразмерно томе колико је објављивање допринело остварењу добити, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона.

XIX ОБЈАВЉИВАЊЕ ПРЕСУДЕ

Члан 122.

(1) По захтеву тужиоца у парницама по тужби из чланова 103, 114. и 121. овог закона, суд налаже одговорном уреднику да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања, о свом трошку, а најкасније у другом наредном броју новине, односно у другој наредној радио или телевизијској емисији од дана када је пресуда постала правноснажна.

(2) На објављивање пресуде из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе чл. 95. став 1., 98. и 109.

XX ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ ПОСТУПКА ПРАВНЕ ЗАШТИТЕ

Надлежност суда

Члан 123.

Тужба у поступку правне заштите на основу чланова 85, 86, 87, 103, 109. став 2, 114. и 121. подноси се вишем суду на чијем подручју се налази седиште издавача.

Хитност поступка

Члан 124.

(1) Поступак у парници по тужби из члана 123. овог закона је хитан.

(2) У парници за објављивање одговора предмет се додељује судији истог или следећег дана по пријему тужбе у суду.

Главна расправа

Члан 125.

(1) У парници по тужби из члана 123. овог закона не заказује се припремно рочиште.

(2) У парници по тужби за објављивање одговора од туженог се не тражи да поднесе одговор на тужбу, а у парницама по осталим тужбама суд налаже туженом да одговори на тужбу у року од осам дана од дана достављања тужбе.

(3) У парници по тужби за објављивање одговора прво рочиште за главну расправу одржаће се у року од осам дана од дана пријема тужбе суду, а у парницама по осталим

тужбама у року од 15 дана од дана пријема одговора на тужбу, односно од истека рока за одговор на тужбу.

(4) У парници по тужби за објављивање одговора рочишта се заказују у размацама који не могу бити дужи од осам дана.

(5) У позиву тужиоцу назначује се да ће се у случају његовог изостанка са првог или било ког каснијег рочишта сматрати да је тужбу повукао, а у позиву туженом – да се пресуда може донети у случају његовог изостанка са првог рочишта, као и да се у случају његовог изостанка са каснијег рочишта пресуда доноси на основу до тада утврђеног чињеничног стања.

(6) У парници по тужби из члана 123. овог закона нема мировања поступка.

(7) У парници по тужби за објављивање одговора повраћај у пређашње стање може се тражити у року од једног дана од престанка изузетних околности, а у року од пет дана од дана пропуштања процесне радње.

Доношење пресуде и пресуда

Члан 126.

(1) Суд доноси и јавно објављује пресуду одмах по закључењу главне расправе.

(2) Оверени препис пресуде доставља се странкама у року од три дана од дана доношења пресуде.

Жалба

Члан 127.

(1) Против пресуде странке могу изјавити жалбу у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде.

(2) Жалба се доставља противној страни на одговор без одлагања, а најдоцније у року од три дана од дана пријема жалбе.

(3) Рок за одговор на жалбу износи три дана од дана пријема.

(4) У парници по тужби за објављивање одговора жалба се не доставља противној страни на одговор.

(5) У парници по тужби за објављивања одговора не примењују се одредбе о предаји поднеска телеграфским путем, предвиђене законом којим се уређује парнични поступак.

(6) Благовремену и дозвољену жалбу, заједно са свим списима, првостепени суд доставља другостепеном суду у року од пет дана од дана пријема одговора на жалбу, односно по истеку рока за одговор на жалбу, а ако се ради о парници по тужби за објављивање одговора, у року од два дана од дана пријема жалбе.

(7) Другостепени суд одлучује о жалби у року од осам дана од дана пријема жалбе са списима, односно у року од пет дана од дана пријема жалбе са списима ако се ради о парници по тужби за објављивање одговора.

Ревизија

Члан 128.

(1) Ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде.

(2) У парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени.

(3) Против пресуде другостепеног суда у парници по тужби за објављивање одговора не може се изјавити ревизија.

Достављање правноснажне пресуде издавачу

Члан 129.

Ако издавач није био обухваћена тужбом из члана 123. овог закона, оверени препис правноснажне пресуде доставља се истовремено и издавачу.

Промена одговорног уредника

Члан 130.

(1) Ако се после подношења тужбе промени одговорни уредник, а тужилац не преиначи тужбу до закључења главне расправе, суд одбацује тужбу.

(2) За преиначење тужбе из става 1. овог члана није потребан пристанак ни првобитно туженог ни новог одговорног уредника.

(3) До закључења главне расправе тужилац може преиначити садржину тужбеног захтева без пристанка туженог.

(4) Суд неће дозволити преиначење ако утврди да се њиме злоупотребљавају процесна овлашћења, а нарочито ако је дошло до већег броја преиначења, о чему суд доноси посебно решење против кога је дозвољена посебна жалба.

(5) Ако се одговорни уредник промени после доношења правноснажне пресуде, обавезе утврђене у пресуди прелазе на новог одговорног уредника, осим ако се ради о пресуди донетој по тужби за накнаду штете.

Последица прокорачења рокова

Члан 131.

(1) Ако суд прекорачи рокове из члана 125, став 3-4, члана 126, став 2, члана 127. став 6-7 овог закона, председник суда, на предлог тужиоца, без одлагања додељује предмет у рад другом већу.

(2) Радње које је предузело веће коме је предмет првобитно додељен у рад и радње странака које су пред тим већем предузете остају у важности и не морају се понављати.

Трошкови поступка

Члан 132.

Тужени сноси трошкове поступка по тужби из чланова 85, 86, 87, 103. и 109. став 2, и ако је објављивањем одговора, исправке, опозива или на други начин отклонио стање повреде права тужиоца пре окончања поступка.

Примена правила парничног поступка

Члан 133.

Ако овим законом није другачије одређено, у парницама по тужби из члана 123. овог закона сходно се примењују одредбе закона којима се уређује парнични поступак.

Члан 134.

(1) Надзор над спровођењем овог закона врши републички орган надлежан за послове јавног информисања, а на територији аутономне покрајине, покрајински орган надлежан за послове јавног информисања.

(2) Надзор у погледу заштите медијског плурализма из члана 45. и 46. врши регулаторно тело надлежно за област електронских медија.

XXII КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 135.

(1) Новчаном казном од 100.000 динара до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице које се бави дистрибуцијом медија које одбије да дистрибуира медиј без оправданог комерцијалног разлога, односно за дистрибуцију постави услове супротне тржишним принципима (члан 59. став 1).

(2) За привредни преступ из става 1. овог члана, новчаном казном од 10.000 до 200.000 динара, казниће се и одговорно лице у правном лицу које је дистрибутер медија.

Члан 136.

(1) Новчаном казном од 100.000 динара до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ издавач који не поступи по упозорењу надлежног органа у поступку утврђивања угрожавања медијског плурализма (члан 48. став 3).

(2) За привредни преступ из става 1. овог члана, новчаном казном од 10.000 до 200.000 динара, казниће се и одговорно лице у издавачу.

Прекршаји

Члан 137.

(1) Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај издавач ако:

1) медиј изда без импресума прописане садржине или импресум не објави на прописан начин (чл. 34. до 36);

2) у року од 15 дана не пријави настале промене података који се воде у Регистру (члан 40.);

3) је за одговорног уредника именовано лице које ужива имунитет од одговорности, односно лице које нема пребивалиште на територији Републике Србије (члан 49. ст. 4. и 5);

4) не испуњава обавезу чувања записа (члан 69);

5) не стави медијски запис на увид или не изради копију у складу са одредбама овог закона (чл. 70. до 72.).

(2) За прекршај из става 1. и 2. овог члана, новчаном казном од 10.000 до 150.000 динара, казниће се и одговорно лице издавача.

Члан 138.

Новчаном казном од 20.000,00 до 400.000,00 динара казниће се за прекршај дистрибутер – предузетник који одбије да дистрибуира медиј без оправданог комерцијалног разлога или који за дистрибуцију медија постави услове супротне тржишним принципима (члан 59. став 1).

Члан 139.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорни уредник медија:

1) ако се у објављеној информацији неко означи учиниоцем каквог кажњивог дела, односно огласи кривим или одговорним пре правноснажности одлуке суда или другог надлежног органа (члан 74);

2) ако садржај медија који може угрозити развој малолетника није јасно и видно означен, односно ако је малолетник учињен препознатљивим у објављеној информацији која је подесна да повреди његово право или интерес (члан 79. став 2. и члан 82. став 2).

Члан 140.

Новчаном казном од 50.000,00 до 100.000,00 динара казниће се за прекршај одговорно лице издавача које не поднесе иницијативу за покретање поступка приватизације (члан 145. став 3).

Члан 141.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу јавне власти који повреди слободу прикупљања, објављивања и примања информација злоупотребом службеног положаја или јавног овлашћења (члан 4. став 5).

Члан 142.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу јавне власти и правном лицу које је у претежном делу у државној својини или које се у целини или претежним делом финансира из јавних прихода ако суфинансира пројекте или на други начин помаже издавача медија који није регистрован, односно ако се оглашава или користи друге услуге медија који није регистрован (члан 44).

Члан 143.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице које издаје новине или пружа услуге радио, односно телевизијског програма, а да није основало издавача (члан 32. став 1).

Члан 144.

- (1) Регистар медија почиње са радом у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог Закона.
- (2) До почетка рада Регистра медији се региструју у постојећи Регистар јавних гласила који води Агенција у складу са Правилником о начину вођења Регистра јавних гласила („Службени гласник РС” бр.82/09 и 86/09).
- (3) Почетком рада Регистра медија престаје да важи Правилник о начину вођења Регистра јавних гласила („Службени гласник РС” бр.82/09 и 86/09).
- (4) Податке о јавним гласилим, уписане у Регистар јавних гласила, регистратор ће по службеној дужности уписати у Регистар медија, без доношења посебног решења.
- (5) Издавач има обавезу да у року од шест месеци од дана почетка рада Регистра медија пријави Регистру податке о медију који нису били прописани као предмет регистрације Правилником из става 2. овог члана.

Члан 145.

- (1) Издавач кога је непосредно или посредно основала Република, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, као и установа, предузеће и друго правно лице које је у целини или делом у државној својини или које се у целини или делом финансира из јавних прихода, приватизује се продајом капитала у складу са прописима којима се уређује приватизација.
- (2) Министарство надлежно за послове информисања доноси подзаконски акт о условима приватизације медија у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.
- (3) Уколико није покренут поступак приватизације издавача из става 1. овог члана, одговорно лице у издавачу дужно је да поднесе иницијативу за покретање поступка приватизације у року од 30 дана од дана доношења подзаконског акта.
- (4) Иницијатива из става 3. овог члана подноси се Агенцији за приватизацију.
- (5) Одлуку о методу приватизације, доноси Агенција за приватизацију, у року од 90 дана од дана подношења иницијативе из става 4. овог члана.
- (6) Уколико до 31.12.2014. године не буде продат капитал издавача или објављен јавни позив за продају капитала, поступак приватизације се обуставља а медиј престаје да постоји и брише се из Регистра медија.
- (7) Чланови 17-28. овог закона почињу да се примењују од 01.01.2014. године, на основу принципа пуне тржишне равноправности медијских организација и општих законских правила о државној помоћи и заштити конкуренције, као и одредби закључених и преузетих међународних споразума.
- (8) Издавачи из става 1. овог члана имају право учешћа на конкурс у из члана 18. став 1. овог закона који се расписује у току 2013. године.
- (9) Министарство надлежно за послове информисања дужно је да у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе подзаконски акт предвиђен чланом 28, 43. и 56. овог закона.
- (10) Орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе надлежан за послове информисања дужан је да у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона донесе подзаконски акт предвиђен чланом 28. овог закона.

Члан 146.

(1) Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе Закона о јавном информисању („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 61/05, 71/09, 89/10-УС и 41/11-УС) као и одредбе Закона о уношењу и растурању иностраних средстава јавног информисања и о иностраној информативној делатности у Југославији („Службени лист СФРЈ”, бр. 39/74 и 74/87 и „Службени лист СРЈ”, бр. 24/94 и 28/96) којима се уређује положај иностраних информативних установа и представника иностраних средстава информисања.

(2) Даном ступања на снагу овог закона престају да важе одредбе члана 20. став 1. тачка 34) Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС”, број 129/07) у делу који гласи „оснива телевизијске и радио-станице ради извештавања на језику националних мањина који није у службеној употреби, као и ради извештавања на језику националних мањина који није у службеној употреби, када такво извештавање представља достигнути ниво мањинских права“, одредба члана 8. став 2. тачка 5) Закона о главном граду („Службени гласник РС”, број 129/07), одредба члана 19. Закона о националним саветима националних мањина („Службени гласник РС”, број 72/09) и то став 1. у делу који гласи „обављање новинско-издавачке и радио-телевизијске делатности“, и став 2. , одредба члана 24. став 1. тачка 3) Закона о националним саветима националних мањина и члан 17. став 2. Закона о заштити права и слобода националних мањина („Службени лист СРЈ”, број 11/02, „Службени лист СЦГ”, број 1/03 и „Службени гласник РС”, број 72/09) у делу који гласи „а може да оснива и посебне радио и телевизијске станице које би емитовале програме на језицима националних мањина”, одредбе члана 3. став 3. у делу који гласи „јавног информисања” и члан 3. став 4. Закона о јавним службама („Службени гласник РС”, бр. 42/91, 71/94 и 79/05).

Члан 147.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

